

کتاب دانیال - شماره شش

یهویا قیم

Jeff Pippenger

2023-12-01

کتاب‌های دانیال و مکاشفه، همان یک کتاب‌اند؛ به همان معنایی که کتاب مقدس یک کتاب است و از عهد عتیق و عهد جدید تشکیل شده است.

«تاریخ حیات، مرگ و رستاخیز عیسی، به عنوان پسر خدا، بدون شواهد موجود در عهد عتیق نمی‌تواند به طور کامل اثبات شود. مسیح در عهد عتیق همان قدر آشکارا مکشوف است که در عهد جدید. یکی به نجات‌دهنده‌ای که خواهد آمد شهادت می‌دهد، و دیگری به نجات‌دهنده‌ای که مطابق آنچه انبیا پیشگویی کرده بودند آمده است. برای آن که طرح رستگاری به درستی درک شود، باید کتب عهد عتیق به طور کامل فهمیده شوند. این نور جلال‌یافته‌ای که از گذشته نبوی می‌تابد، حیات مسیح و تعالیم عهد جدید را با وضوح و زیبایی آشکار می‌سازد. معجزات عیسی دلیلی بر الوهیت اوست؛ اما نیرومندترین براهین این که او فدیة‌دهنده جهان است، در نبوت‌های عهد عتیق، در مقایسه با تاریخ عهد جدید، یافت می‌شود. عیسی به یهودیان گفت: «در کتب تفحص کنید، زیرا گمان می‌برید که در آنها حیات جاودانی دارید، و آنها همان‌اند که بر من شهادت می‌دهند.» در آن زمان، هیچ نوشته مقدس دیگری جز نوشته‌های عهد عتیق وجود نداشت؛ از این رو، فرمان نجات‌دهنده روشن است.» روح نبوت، جلد ۳، ۲۱۱.

قوی‌ترین گواه بر این که مسیح کیست و چیست، آن‌گاه آشکار می‌شود که نبوت‌های عهد عتیق با تحقق آن نبوت‌ها در تاریخ عهد جدید مقایسه شوند. همچنین است در خصوص رابطه کتاب‌های دانیال و مکاشفه.

«در کتاب مکاشفه، همه کتاب‌های کتاب مقدس به یکدیگر می‌پیوندند و به انجام می‌رسند. اینجا متمم کتاب دانیال است. یکی نبوت است؛ دیگری مکاشفه.» اعمال رسولان، ۵۸۵.

لفظ «مکمل» کا معنی ے کمال تک پہنچانا. عهد عتیق کی نبوتوں کی تکمیل مسیح کی «الوپیت» کا «سب سے مضبوط» «ثبوت» تھی۔ دانی ایل کی کتاب میں مذکور نبوتوں کی الوپیت کا سب سے قوی ثبوت ان نبوتوں کی وہ تکمیل ے جیسا کہ مکاشفہ کی کتاب میں ظاہر کیا گیا ے۔ دانی ایل کی نبوتیں کتاب مکاشفہ میں جاری رہتی ہیں، اور آخری ایام میں، جب یسوع مسیح کا مکاشفہ مہر سے کھولا جاتا ے، وہ کمال کو پہنچائی جاتی ہیں۔

«مکاشفہ کتابی مہر و موم شدہ است، اما در عین حال کتابی گشوده نیز هست. این کتاب رویدادهای شگفت‌انگیزی را ثبت می‌کند که در روزهای آخر تاریخ این جهان واقع خواهند شد. تعالیم این کتاب معین و روشن‌اند، نه رازآلود و نامفهوم. در آن، همان رشته نبوتی دنیال می‌شود که در دانیال آمده است. خدا برخی نبوت‌ها را تکرار کرده است و بدین‌سان نشان داده که باید به آنها اهمیت داده شود. خداوند اموری را که هیچ اهمیت بزرگی ندارند تکرار نمی‌کند.» Manuscript Releases، جلد 9، 8.

در سال سوم سلطنت یهویا قیم، پادشاه یهودا، نبوکدنصر، پادشاه بابل، به اورشلیم آمد و آن را محاصره کرد. دانیال ۱:۱.

نخستین آیه کتاب دانیال، اگر به درستی مورد توجه قرار گیرد، سرشار از اطلاعات نبوتی است. بررسی خود را با یهویا قیم آغاز خواهیم کرد.

یهویاقیم یهوداه کے آخری تین بادشاہوں میں پہلا تھا۔ اس حیثیت سے وہ پہلے فرشتے کے پیغام کی نمائندگی کرتا ہے۔ اُس کا بیٹا یہویاکین، جو یکنیہ یا کنیہ کے نام سے بھی معروف تھا، دوسرے فرشتے کے پیغام کی نمائندگی کرتا تھا۔ یہویاکین کے بعد صدقیہ آیا، جو یهوداہ کے آخری تین بادشاہوں میں آخری تھا۔ صدقیہ تیسرے فرشتے کے پیغام کی نمائندگی کرتا ہے۔ کئی نبوتی گواہیاں ایسی ہیں جو اس بات کو قائم رکھتی ہیں کہ یہویاقیم پہلے فرشتے کے پیغام کی علامت ہے۔ ان دلائل کو سمجھنا اہم ہے، کیونکہ یہی واضح کرتا ہے کہ دانی ایل کے پہلے باب کی پہلی آیت پہلے فرشتے کے پیغام کی نشان دہی کر رہی ہے، اور یہ حقیقت ایک ایسا لنگر ہے جو پہلے باب کو مکاشفہ چودہ کے پہلے فرشتے کے پیغام کے طور پر سمجھنے کی اجازت دیتی ہے۔ ہم ابتدا دوم تواریخ سے کریں گے۔

اور آناں را کہ از شمشیر جان به در برده بودند، به بابل به اسیری برد؛ و ایشان برای او و پسرانش بندگان بودند تا زمان سلطنت پادشاهی فارس؛ تا کلام خداوند به زبان ارمیا تحقق یابد، تا ہنگامی کہ زمین سبت های خود را به جا آورد؛ زیرا تمام مدتی کہ ویران افتاده بود، سبت را نگاہ داشت، تا ہفتاد سال کامل شود۔ ۲ تواریخ ۳۶:۲۱، ۲۱

اسیری در بابل به مدت ہفتاد سال بود تا زمین بتواند سبت های را کہ مطابق لاویان بیست و پنج به جا آورده نشده بود، برخوردار شود۔ ہفتاد سال سبت ها برابر است با چہارصد و نود سال کہ اسرائیل باستان رهنمود لاویان بیست و پنج را نادیدہ گرفته بود۔ چہارصد و نود سال عصیان، پیش از ہفتاد سال اسارت روی داده بود۔ در پایان آن چہارصد و نود سال، سہ پادشاہ به دست نبوکدنصر مطیع گردانیدہ می شدند۔

در پایان ہفتاد سال اسارت، خداوند کورش را برانگیخت؛ او نخستین آن سہ پادشاهی بود کہ فرمان دادند اسرائیل بتواند بازگردد و اورشلیم را بازسازی کند۔ اردشیر سومین آن سہ پادشاہ بود و او سومین فرمان را در سال ۴۵۷ پیش از میلاد صادر کرد۔ فرمان سوم، آغاز دو ہزار و سیصد سال دانیال باب ہشت، آہ چہارده بود۔ در سال ۱۷۹۸، نخستین پایان غضب به پایان رسید، کتاب دانیال از مہر گشودہ شد و نخستین سہ فرشتہ فرا رسید۔ فرشتہ سوم در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ فرا رسید۔

سہ پادشاہ آخر یہودا ہمگی با نبوکدنصر رویہ رو شدند، و با اسارت یہویاقیم، ہفتاد سال آغاز گردید۔ این دورہ تا زمان نابودی بابل ادامہ یافت، و آن سردار (کورش) کہ بابل را نابود کردہ بود و اندکی پس از آن پادشاہ شد، نخستین سہ فرمان را صادر کرد۔ فرمان سوم، نبوت شام ها و صبح ها را آغاز کرد کہ با آمدن سومین سہ فرشتہ به پایان رسید۔ مسیح ہموارہ پایان را با آغاز یکی می شمارد۔

آغاز ہفتاد سال با نخستین یورش نبوکدنصر به اورشلیم واقع شد۔ پایان ہفتاد سال با نابودی بابل مشخص گردید۔ نابودی نہایی و کامل اورشلیم بر سومین آن سہ پادشاہ واقع شد کہ ہمگی مورد ہجوم نبوکدنصر قرار گرفته بودند۔ ویرانی اورشلیم تدریجی بود۔ آن سہ پادشاہ آخر، از این جہت یک نماد نبوی را نمایندگی می کنند کہ ہمگی مورد ہجوم نبوکدنصر قرار گرفته بودند۔ آناں نمونہ آن سہ فرمان بودند کہ ہمگی یک نماد واحد محسوب می شدند، همان گونه کہ آن سہ فرشتہ در پایان دو ہزار و سیصد روز نیز یک نماد بودند۔

«در باب ہفتم عزرا، فرمان یافت می شود۔ آیات ۱۲ تا ۲۶۔ این فرمان در کامل ترین صورت خود به وسیلہ اردشیر، پادشاہ فارس، در سال ۴۵۷ پیش از میلاد صادر شد۔ اما در عزرا ۶:۱۴ گفتہ شدہ است کہ خانہ خداوند در اورشلیم «بر حسب فرمان [حکم]، در حاشیہ کوروش و داریوش و اردشیر، پادشاہ فارس» بنا گردید۔ این سہ پادشاہ، با آغاز کردن، تأیید مجدد، و تکمیل فرمان، آن را به کمالی رساندند کہ نبوت برای تعیین آغاز ۲۳۰۰ سال اقتضا می کرد۔ با در نظر گرفتن سال ۴۵۷ پیش از میلاد، یعنی زمانی کہ فرمان تکمیل شد، به عنوان تاریخ صدور فرمان، آشکار شد کہ ہر جزء از پیشگویی مربوط به ہفتاد ہفتہ به انجام رسیدہ بود۔» The Great Controversy, 326

خواهر وایت تصریح می‌کند که آن سه فرمان برای کمال نبوت ضروری بودند. او نسبت آن‌ها را با یکدیگر تبیین می‌کند، و بدین‌سان ویژگی‌های دستوری واژه عبری «حقیقت» را مشخص می‌سازد. او می‌گوید فرمان نخست پدید آورد، فرمان دوم تأیید مجدد کرد، و فرمان سوم «هر مشخصه نبوت را درباره هفتاد هفته» کامل ساخت. واژه عبری «حقیقت» از ترکیب حرف اول، سیزدهم، و آخر الفبای عبری ساخته می‌شود. فرمان نخست آغاز کرد، فرمان دوم تأیید مجدد نمود، و فرمان آخر نبوت را کامل ساخت. آن سه فرمان دربردارنده امضای آلفا و امگا هستند، و در پایان نبوت هفتادساله اسارت در بابل به انجام رسیدند، هرچند فرمان سوم بسیار پس از پایان آن هفتاد سال صادر شد. آن سه فرمان تدریجی بودند، و با آنکه سه فرمان بودند، همچنان یک نماد نبوی به‌شمار می‌رفتند.

فرشته اول 1798 میل آيا، فرشته دوم بهار 1844 میل آيا، اور فرشته سوم 22 اکتوبر 1844 کو آيا. یہ تینوں فرشتے ایک ہی نبوتی علامت ہیں، جو مکاشفہ باب چودہ کی ابدی خوشخبری کی نمائندگی کرتے ہیں۔

«پیام‌های اول و دوم در سال‌های ۱۸۴۳ و ۱۸۴۴ داده شدند، و اکنون ما تحت اعلام پیام سوم هستیم؛ اما هر سه پیام هنوز باید اعلام شوند. اکنون نیز همچون هر زمان دیگر، به همان اندازه ضروری است که این پیام‌ها برای کسانی که در جست‌وجوی حقیقت‌اند، تکرار شوند. ما باید با قلم و زبان این اعلام را طنین‌انداز سازیم، نظم آنها و کاربرد نبوت‌هایی را که ما را به پیام فرشته سوم می‌رسانند، نشان دهیم. بدون اول و دوم، سومی نمی‌تواند وجود داشته باشد. این پیام‌ها را باید از طریق انتشارات و در مواعظ به جهان برسانیم، و در امتداد تاریخ نبوی، آنچه را بوده است و آنچه را خواهد بود، نشان دهیم.» Selected Messages, book 2, 104, 105.

سه پادشاه آخر یهودا یک نماد بودند، زیرا همگی به درجات گوناگون به بندگی پادشاه بابل درآورده شدند. سه پادشاه آخر یهودا، سه فرمان و سه فرشته، هرچند به‌طور مشخص سه‌تا هستند، همچنین به‌صورت یک نماد نبوی واحد نیز نمایانده شده‌اند.

سه پادشاه آخر بخشی از زمینه نبوی آغاز نبوت هفتاد سال اسارت هستند، و از این‌رو جزئی از آن آغاز می‌شوند که پایان هفتاد سال اسارت را به تصویر می‌کشد. اسارت با مطیع‌ساخته‌شدن تدریجی سه پادشاه آغاز شد و با نابودی پادشاهی و شهر پایتخت آن به پایان رسید. پایان این نبوت، نابودی ملت و پایتخت بابل را نشان می‌دهد، و این امر بیانگر فرارسیدن سه فرمان تدریجی است. آغاز نبوت دوهزار و سیصد ساله با سه فرمان تدریجی مشخص می‌شود، و این آغاز، پایان نبوت دوهزار و سیصد ساله را به تصویر می‌کشد، که از سه پیام تدریجی تشکیل شده است.

سه فرشته، و سه پیام مربوط به هر یک از ایشان، به‌وسیله سه پادشاه و سه فرمان تدریجی آنان به‌طور نمادین پیش‌نموده شده بودند. آن سه پادشاه که هر یک سه فرمان مربوط به خود را اعلام کردند، به‌وسیله سه پادشاه تدریجی نمادین شده بودند که هر کدام پیام‌های خویش را درباره عصیان بر ضد نبوکدنصر عرضه کرده بودند. سه پیام عصیان، به‌طور نمادین سه فرمان را پیش‌نموده بودند، که آن فرمان‌ها نیز به نوبه خود سه پیام را نمادین می‌ساختند. یکی، نبوت هفتاد سال را آغاز می‌کند، که آن نیز به نوبه خود با آغاز نبوت دوهزار و سیصد سال به پایان می‌رسد، و آن نبوت در هنگام ظهور فرشته سوم در سال ۱۸۴۴ پایان می‌یابد. هفتاد سالی که زمین می‌بایست سبت خود را از آن برخوردار شود، از ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ جدایی‌پذیر نیست.

یهویاقیم نمایانگر نخستین فرمان کورش و نیز پیام فرشته اول مکاشفہ باب چهارده است. افزون بر این، سه شاهد سه پادشاه واپسین یهودا، سه فرمان، و سه پیام فرشتگان، اطلاعاتی دقیق درباره نماد یهویاقیم فراهم می‌آورند؛ زیرا تاریخ نبوی سه فرشته به‌غایت با دقت به‌وسیله الهام مشخص شده است. هر سه پیام، دارای ظهوری تاریخی‌اند و پس از آن، تمکینی تاریخی می‌یابند.

فرشتہ اول 1798 میں آیا، اور 11 اگست 1840 کو اسے اُصول کی تصدیق کے ساتھ قدرت بخشی گئی کہ ایک دن ایک سال کے برابرے۔

»در سال 1840 تحقق شگفت‌انگیز دیگری از نبوت، توجهی گسترده را برانگیخت. دو سال پیش از آن، جوزایا لیچ، یکی از برجستہ‌ترین خادمان موعظہ‌کنندہ آمدنِ ثانوی، تفسیری بر مکاشفہ 9 منتشر کرد و سقوط امپراتوری عثمانی را پیشگویی نمود. بر پایہ محاسبات او، این قدرت می‌بایست... در 11 اوت 1840 سرنگون شود، زمانی که می‌توان انتظار داشت قدرت عثمانی در قسطنطنیہ درہم شکستہ شود. و من بر این باورم کہ چنین خواهد شد.»

»در همان زمانی کہ تعیین شدہ بود، ترکیہ، از طریق سفیران خود، حمایت قدرت‌های متحد اروپا را پذیرفت و بدین‌سان خود را تحت کنترل ملت‌های مسیحی قرار داد. این واقعہ دقیقاً پیشگویی را تحقق بخشید. ہنگامی کہ این امر معلوم شد، انبوهی از مردم بہ درستی اصول تفسیر نبوی کہ میلر و ہمکارانش اختیار کردہ بودند، متقاعد شدند، و جنبش ظہور شتابی شگفت‌انگیز یافت. مردان اہل دانش و صاحب‌منصب با میلر متحد شدند، ہم در موعظہ و ہم در انتشار دیدگاہ‌های او، و از ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۴ این کار بہ سرعت گسترش یافت.» جدال عظیم، ۳۳۴، ۳۳۵.

پہلا فرشتہ 1798 میں عدالت کے آغاز کا اعلان کرتے ہوئے آیا، لیکن یہ پیغام اس بنیاد پر قائم تھا کہ ولیم ملر کی یہ تعیین درست ہے کہ بائبل نبوت میں ایک دن ایک سال کی نمائندگی کرتا ہے۔ اس اصول کی تصدیق "11 اگست 1840" کو ہوئی، اور پہلے پیغام کو قدرت بخشی گئی۔ مسیح کی واپسی کی پیش گوئی کے بائبل سال 1843 میں، جو 1844 تک ممتد ہوا، پورا نہ ہونے پر، مکاشفہ باب چودہ کا دوسرا فرشتہ آ پہنچا۔ 1844 کے موسم بہار میں اس پیش گوئی کے پورا نہ ہونے کے بعد، پروٹسٹنٹ کلیسیاؤں نے ملر کے ایک دن برابر ایک سال کے اصول کو رد کر دیا، اور بابل کی بیٹیاں بن گئیں۔ اس کے بعد 1844 کے موسم گرما میں اس پیغام کو قوت بخشی گئی، جب یہ نصف اللیل کی صدا کے پیغام کے ساتھ مل گیا۔ 22 اکتوبر 1844 کو نصف اللیل کی صدا کے پیغام کی تکمیل کے ساتھ، تیسرا فرشتہ اپنے پیغام سمیت آ پہنچا۔

بہ سبب نافرمانی ادونتیسیم لائودیکہ‌ای در سال ۱۸۶۳، قوم خدا مأمور شدند تاریخ سرگردانی اسرائیل کہن در بیابان را تکرار کنند. تقویت پیام سوم تا ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ بہ تعویق افتاد. ہر یک از این سہ پیام در تاریخ وارد می‌شوند و سپس اقتدار می‌یابند.

یہویاقیم اور کورش پہلے فرشتے کی آمد نہیں بلکہ اُس کی تقویت کی نمائندگی کرتے ہیں۔ اگرچہ یہویاقیم یہوداہ کے آخری تین بادشاہوں میں پہلا تھا، اور اگرچہ وہ پہلے فرشتے کے پیغام کی نمائندگی کرتا ہے، تاہم وہ نبوتی خصوصیات جو اُس میں، اور نیز کورش میں، ظاہر ہوتی ہیں، یہ ثابت کرتی ہیں کہ وہ دونوں پہلے فرشتے کی تقویت کی علامات ہیں، نہ کہ پہلے فرشتے کی آمد کی علامات۔ یہویاقیم کی تاریخ میں پہلے پیغام کی آمد منسیٰ تھا، جو یہوداہ کے آخری سات بادشاہوں میں پہلا تھا۔

ہفت پادشاہ پیش از ویرانی کامل و نہایی اورشلیم آمدند. آن ہفت پادشاہ نمایانگر تاریخی تدریجی هستند، همان‌گونہ کہ تاریخی کہ از سال ۱۷۹۸ تا ۱۸۴۴ مظهر آن بودند نیز چنین بود. فرشتہ اول در سال ۱۷۹۸ آمد، و فرشتہ سوم در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ وارد شد. تاریخ ۱۷۹۸ تا ۱۸۴۴، تاریخ فرشتہ اول و دوم است. تاریخ فرشتہ سوم در سال ۱۸۴۴ آغاز شد. ہنگامی کہ خواہر وایت نمادپردازی ہفت رعد باب دہم مکاشفہ را مشخص می‌کند، می‌گوید کہ ہفت رعد نمایانگر تاریخ فرشتہ اول و دوم هستند، اما نہ فرشتہ سوم.

»نوری ویژہ کہ بہ یوحنا عطا شد و در ہفت رعد بیان گردید، ترسیمی از رویدادہایی بود کہ تحت پیام‌های فرشتہ اول و دوم بہ وقوع می‌پیوست.» تفسیری بر کتاب مقدس ادونتیسٹ‌های روز ہفتم، جلد ۷، ۹۷۱.

دانیالچه ده مژووی هوت هوره کانیی ئاشکراکردن، مژووی توانابه‌خشینی فریشت‌هی‌ه‌که‌م له 11ی ئاگۆستی 1840 هه‌تا ناره‌زایه‌تی گه‌وره له 22ی ئۆکتۆبری 1844 جه‌خت ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌رچه‌نده وایه، مژووی ته‌واوی فریشت‌هی‌ه‌که‌م و دووه‌میش له‌خۆ ده‌گرێت. به‌کاره‌ی نانی گشتیی هوت هوره‌کان ئه‌وه‌ی ه‌که ن‌ی‌وان 1798 هه‌تا 22ی ئۆکتۆبری 1844 نیشان ده‌دات. مژووی هاتنی فریشت‌هی‌ه‌که‌م له 1798 هه‌تا ناره‌زایه‌تی گه‌وره، مژووی فریشت‌هی‌ه‌که‌م و دووه‌مه، و به‌ش‌ئ‌وه‌ی‌ه‌کی پ‌ئ‌ش‌بینانه وه‌ک هوت هوره نیشان دراوه. هوت هوره‌کان هه‌روه‌ها به‌جه‌وت پاشای دوا‌یی یه‌هودا نموونه‌یان پ‌ئ‌ش‌ک‌ه‌ش کراوه. س‌ئ‌ی دوا‌یی ئه‌و پاشایانه ته‌نها پاشاکانی له‌دوا‌ی یه‌ک ناساندن نه‌بوون، به‌ل‌کو به‌ی‌ه‌که‌وه یه‌ک ه‌ئ‌ما بوون که له یه‌که‌م، ناوه‌راست و کو‌تایی پ‌ئ‌که‌ت‌ووه.

در تاریخ سه فرشته، پیام نخست در ۱۱ اوت ۱۸۴۰ با قدرت تأیید شد، و هم یه‌ویاقیم و هم کورش نمونه آن رویداد بودند.

ما در مقاله بعدی به شناسایی این مهم‌ترین حقایق ادامه خواهیم داد.

«درستی سخت‌گیرانه باید از سوی هر دانشجو عزیز داشته شود. هر ذهن باید با توجهی آمیخته به حرمت به سوی کلام مکشوف خدا معطوف گردد. به کسانی که بدین‌گونه از خدا اطاعت می‌کنند، نور و فیض عطا خواهد شد. ایشان از شریعت او چیزهای شگفت خواهند دید. حقایق عظیمی که از روز پنتیکاست تاکنون بی‌اعتنا مانده و دیده نشده‌اند، از کلام خدا در پاکی ذاتی خویش خواهد درخشید. روح‌القدس برای آنان که حقیقتاً خدا را محبت می‌ورزند، حقایقی را آشکار خواهد ساخت که از ذهن محو شده‌اند، و نیز حقایقی را که به‌کلی تازه‌اند، مکشوف خواهد نمود. آنان که گوشت و خون پسر خدا را می‌خورند و می‌نوشند، از کتاب‌های دانیال و مکاشفه حقیقتی را بیرون خواهند آورد که از روح‌القدس الهام یافته است. آنان نیروهایی را به حرکت درخواهند آورد که نتوان آنها را فرو نشانند. لب‌های کودکان گشوده خواهد شد تا اسراری را اعلام کنند که از ذهن‌های آدمیان پنهان مانده است. خداوند چیزهای جاهلانه این جهان را برگزیده است تا حکیمان را رسوا سازد، و چیزهای ضعیف جهان را تا نیرومندان را رسوا گرداند.»

«کتاب مقدس نباید به مدارس ما آورده شود تا در میان بی‌ایمانی گنجانیده گردد. کتاب مقدس باید اساس و ماده تعلیم و تربیت قرار داده شود. درست است که ما اکنون از کلام خدای زنده بسیار بیش از گذشته می‌دانیم، اما هنوز بسیار دیگری هست که باید آموخته شود. باید از آن همچون کلام خدای زنده استفاده شود، و در همه‌چیز به‌عنوان نخستین، آخرین، و بهترین ارج نهاده شود. آنگاه رشد حقیقی روحانی دیده خواهد شد. دانش‌آموزان خصلت‌های دینی سالم پرورش خواهند داد، زیرا گوشت پسر خدا را می‌خورند و خون او را می‌نوشند. اما اگر مراقبت و پرورش نیابد، سلامت جان رو به زوال می‌گذارد. در مجرای نور باقی بمانید. کتاب مقدس را مطالعه کنید. آنان که خدا را با وفاداری خدمت می‌کنند برکت خواهند یافت. او که هیچ کار وفادارانه‌ای را بی‌پاداش نمی‌گذارد، هر عمل وفاداری و درستکاری را با نشانه‌های ویژه‌ای از محبت و خشنودی خویش تاج‌گذاری خواهد کرد.» Review and Herald, August 17, 1897.